

[Slebsager.]

tydning synes det mig at være, at Loven paa Forhaand advarer mod Overgreb, Overgreb altsaa mod de enkelte Erhvervs- og Arbejdsfrihed gennem kollektive Aftaler og økonomisk eller personlig Forfølgelse af hvad Art nævnes kan. Naar det ved Lov er fastslaaet, at saadanne Handlinger er ulovlige og kan medføre betydeligt Ansvar, opfordres derigennem enhver til at udvise Forsigtighed paa dette Omraade, og derved vil der kunne afværges adskillige Overgreb og Misbrug, som ellers lettere vilde have fundet Sted. Og i Tilfælde, hvor Overgreb, til Trods for Lovens udtrykkelige Bestemmelser, finder Sted, vil Domstolene med endnu fastere Haand end hidtil kunne gribe ind.

Loven tager ikke Sigte paa bestemte Parter, og jeg maa derfor paa det bestemteste tage Afstand fra og stemple det som ganske urigtigt, naar det fra en vis Side hævdes, at der her er Tale om en Klasselov. Loven er rettet mod Overgreb og Misbrug, fra hvilken Side de end maatte komme. Organisationernes Berettigelse, det være sig Arbejdernes eller Arbejdsgivernes, er fuldtud anerkendt i denne Lov. I Lovens § 4 er det nemlig udtrykkelig fastsat, at de i Loven om den faste Voldgiftsret omhandlede kollektive Aftaler ikke berøres af denne Lov. Loven griber i det hele taget ikke ind i Retten og Friheden til at organisere sig, og det bør den heller ikke gøre. Jeg for mit Vedkommende anerkender fuldt ud de betydelige Fremskridt, der er naaet gennem Organisationerne, materielle og kulturelle, og jeg erkender fuldtud, at vort Samfund, med hele dets komplicerede Konstruktion, overhovedet ikke kan undvære Organisationerne. Men Loven tilsigter ogsaa kun at hindre Magtmisbrug og Overgreb fra Organisationernes Side overfor den enkelte, som ikke maa hindres i frit at udøve sit Arbejde eller Erhverv, hvad enten vedkommende saa ønsker at være Medlem af eller at staa udenfor en Organisation. Den enkeltes personlige Frihed maa hævdes og beskyttes fra Samfundets Side imod ethvert Overgreb. Loven tilsigter alene at underbygge og videreføre en sund Domspraksis og at beskytte den enkelte Borgers frie Adgang til Erhverv og Arbejde, saaledes som Grundloven har givet Løfte om, at det skal ske, og saaledes som det er den enkeltes naturlige Ret, og saaledes som det danske Erhvervssamfund naturligt maa kræve det. Der findes derfor efter vor Opfattelse intet i Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed, der vil kunne have skadelige Følger for dansk Erhvervsliv og de i dette

beskæftigede Personer, som det hedder i Bemærkningerne til nærværende Lovforslag.

Med Hensyn til de efter denne Lov faldne Domsafgørelser skal jeg blot udtale, at disse ikke viser nogen Art af Ensidighed. De viser tværtimod Domstolenes Upartiskhed overfor Stridigheder af den Art, som der her er Tale om. Denne Upartiskhed, denne Uildthed, vil saa langt fra paa skadelig Maade forrykke Befolkningens Syn paa og Tillid til Domstolene, som man udtrykker det i Bemærkningerne til Lovforslaget. Jeg tror, det modsatte netop er Tilfældet. De trufne Afgørelser kan kun styrke Befolkningens Tillid til Domstolenes Afgørelser, og ogsaa ud fra dette Syn paa Forholdene maa vort Parti bestemt modsætte sig Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag.

Til Slutning ønsker jeg at stille et Par Spørgsmaal til den højtærede Minister og til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, Ordføreren for Socialdemokratiet, der begge to er saa stærke Modstandere af Hovedbestemmelserne i Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed. Man er imod Lovens § 1, hvor det hedder:

„Kollektive Aftaler, som paa uberettiget Maade begrænser den enkeltes frie Adgang til Erhverv eller Arbejde, kan ikke tillægges Retsvirkning ved Domstolene.“

Jeg spørger da de to Herrer direkte: Ønsker man da at hidføre en Tilstand, hvor der skal kunne tillægges kollektive Aftaler, som paa uberettiget Maade begrænser den enkeltes frie Adgang til Erhverv, Retsvirkning ved Domstolene? Og — det er mit næste Spørgsmaal — ønsker de Herrer, at økonomisk eller personlig Forfølgelse, Boykotning, der tilsigter paa uberettiget Maade at begrænse den enkeltes frie Adgang til Erhverv eller Arbejde, skal være lovlig? Ønsker man, at Forfølgelse og Boykotning ikke skal drage Skadeserstatning og Straf efter sig? Det er nemlig den eneste rimelige Konsekvens af den højtærede Ministers og det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Standpunkt i denne Sag. Men det vilde unægtelig være interessant at faa en positiv Bekræftelse paa, at dette virkelig er de Herrer's Standpunkt.

Maa jeg lige gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som udtalte, at Loven var blevet presset igennem ved højst forkastelige Midler. Det forekommer mig, at denne Lov er blevet vedtaget ganske paa samme Maade som alle andre Love her i Rigsdagen. Den er vedtaget i Folketinget, den er vedtaget